

raen; ingen Privatmand, ingen Rigmænd, ingen Kommune har tilbudt at opføre en Scene for Opera og Ballet. Saa snart man jager Opera og Ballet og Musik fra det kongelige Teater, staar de i Ørkenen, ingen ved, hvor Vandringen fører hen. Det ærede Medlem fra Aarhus (Simonsen) mente, der var mange Rigmænd, som vilde ofre Millioner paa Kunst og Videnskab, han havde i hvert Fald hørt om et Menneske, der hørte til Millionærernes Fagforening — han nævnede ikke, hvad det var for et Menneske —, der vilde ofre store Penge; men jeg antager, at de Penge han vil ofre paa Kunstens og Videnskabens Alter, er til Opførelse af et Universitet i Aarhus; om han vil gaa videre, ved jeg ikke.

Jeg har her villet vise, at Ministeren har talt med flere Tunger i denne Sag; derfor er det ikke rigtigt af ham at beskyldte mig for at have været tvetunget. Jeg har udtalt mig om det Ændringsforslag, jeg har stillet, og som er tiltraadt af mit Parti tilligemed et Par andre ærede Medlemmer, og jeg har sagt, at vi vil staa frit overfor Fremtiden, og vi vil bevare Muligheden for at opføre en Dobbeltscene paa det kongelige Teaters Plads. Vi foreslaar derfor at sikre Besiddelsesretten af de to Ejendomme, den ene i Heibergsgade og den anden i Tordenskjoldsgade, for 400 000 Kr. Ministeren siger, at det Tal er ikke rigtigt. I saa Henseende maa jeg henvise til Ministerens egen Skrivelse. Denne Skrivelse er trykt i Betænkningen, og Ministeren angiver deri Købesummen for de to Ejendomme til 400 000 Kr. Er det fejl, er det ikke min, men Ministerens Skyld; men jeg kan kun tænke mig, det kan være Omkostninger ved Købet, Skøder o. s. v., der yderligere kan være Tale om, i hvert Fald kan disse to Ejendomme erhverves for ca. 400 000 Kr.

Naar Mindretallet, hvortil jeg hører, ikke vil foreslaa en endelig Ordning nu, er Grunden den, at vi staaer overfor nye Valg til Rigsdagen, baade til Folketing og til Landsting, og naar det ærede Medlem fra Højrup mente, at denne Udtalelse sigtede til, at vi vilde have Spørgsmaalet op paa Valgtribunerne, skal jeg sige, at det just ikke har været min Tanke, skønt jeg intet har imod, at det Spørgsmaal bliver nævnt der; men naar man staaer overfor et Spørgsmaal, hvor Meningerne er saa delte — og den Betænkning, der foreligger med de fire forskellige Indstillinger, er jo et Vidnesbyrd om, at i dette Ting er Meningerne om denne Sag endnu

meget delte —, saa er det ikke urimeligt at ønske, at en ny Rigsdag, der bliver valgt formentlig i Løbet af faa Maaneder, ogsaa faar med denne Sag at gøre — tilmed da vi staaer overfor en Landudvidelse, og sønderjyske Rigsdagsmænd vil faa Sæde i den nye Rigsdag og saaledes ved Udsættelsen vil faa Lejlighed til ogsaa at tage Del i Forhandlingerne om denne Sag.

Endvidere er det en Kendsgerning, at vi staaer overfor finansielle Forhold — det har ogsaa Ministeren gjort Udvalget opmærksom paa — af den Beskaffenhed, at man meget nøje maa overveje, hvor langt man i saa Henseende kan gaa. Paa dette Punkt forundrer det mig i høj Grad, at Ministeriet har været saa kortsynet. For et halvt Aar siden var der ikke noget i Vejen for, at Statskassen kunde bære de 7—8 Millioner, der skulde til for at opføre en Operascene paa Casinos Grund; men nu kan man ikke opføre et Skuespilhus for et mindre Beløb, dertil er der ikke Penge. Det er kedeligt, at Ministeriet ikke har været klar over, hvorledes Landet laa finansielt, før i de sidste Dage. Men selvfølgelig giver dette Forhold Anledning til, at man maa vente og se, hvorledes et Forslag, der nu udarbejdes af den Arkitekt, som Ministeren har været med til at antage, bliver, et Forslag, der nøjagtigt skal anføre Udgiften, ligesom det skal ledsages af Tegninger og Planer. Noget bestemt foreligger ikke endnu, men Arkitekten har sagt mig, at det var hans Overbevisning, at ved de Forandringer, han ønskede at foretage i den Bunch'ske Plan, vilde der spares nogle hundrede Tusinder.

Jeg synes derfor ikke, der er noget saa urimeligt i, at man vil vente blot det ene Aar. Noget skal der jo foretages i Aar, idet den nuværende Ordning ophører med dette Aars Udgang. Vort Ændringsforslag gaar da ud paa at udsætte det, der skal foretages med Hensyn til Lovændringer, til næste Aar og anmode Ministeren om at forelægge Planer om en Dobbeltscene paa den Grund, hvor det kongelige Teater nu ligger. Venstre siger da: Lad os se Tiden an et Aarstid. Det ærede Medlem fra Højrup siger, at Dobbeltscenen, som vi paatænker, vil blive dyrere end Casino-Projektet. Men hvorledes kommer det ærede Medlem til det Resultat? Han kommer ganske simpelt dertil ved at lægge de 1 800 000 Kr., som det Mindretal, jeg hører til, ikke vil bruge, til den Sum, der ellers er angivet. Jeg holder